

Членъ 247). На онія които съ лукувство дързноватъ да ся показватъ испаднали и които смѣятъ да продаватъ нѣща, които не сѫ тѣхно притѣжаніе, и онія които сѫ отсаждатъ за кражба и измамованіе, или злоупотрѣбятъ нѣща които имъ сѫ быди повѣрени, а най-паче на онія които сѫ дързали да иждивятъ, или да опропастятъ Царско именіе, никога не ся допрощава да ся извиняватъ за таки-ва постѣжкы.

Членъ 248). Онія търговци които сѫ длъжни, ако
бы да подавжтъ прошениe, съ което да ся молятъ да си
даджтъ всичкото именie на кредиторите си, юлбйтъ имъ
не ся зиматъ во вниманиe [не ся слушятъ]. [*]

(*) Узаконението което ся показва въ този членъ е, собствено за търговците. А когато **ея** появътъ прошения отъ дължници не търговци, тин трбъба да ся отнесътъ до гражданските съдилища.